

ಪುಟ್ಟಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು

ತಮ್ಮಣಿ ಬೀಗಾರ

ಕಲೆ: ಸಂಹೋಜ್ ಸೆಹಿತ್ತು

‘ಪುಟ್ಟಿಯ ಪುಟ್ಟಿ’ ಎಂದು ಅವು ಕರೆದರು. ಅವು ಯಾಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದನಿಸಿತು ಪುಟ್ಟಿಗೆ. ಅವಳು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಇರುವ ಚಿತ್ರಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ಕಢೆ ಓದುವುದು ಚಿತ್ರ ನೋಡುವುದು ತಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಅಣ್ಣ ನಿನೆಯ ದಿವಸ ಅಮೃತ ಸಂಗಡ ಯಾವುದೋ ನೆಂಟರ ಮನಗೆ ಹೊಗಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗಾಗಿ, ಅವು ಮತ್ತು ಪುಟ್ಟಿ ಇಬ್ಬರೇ ಮನಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಪುಟ್ಟಿಯ ಅಣ್ಣ ತುಂಬಾ ತುಂಟ. ದೋಸೆ ಮಾಡಿದರೆ ಚಪಾತಿ ಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಚಪಾತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಬನ್ನೆ ತಂದು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಹ್ಯೆ ಪುಟ್ಟಿಯ ಅಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಪುಟ್ಟಿಗೂ ಅವನು ಕಿಂಡಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪುಟ್ಟಿಯ ಪುಟ್ಟಿ ಜಡೆ ವಳಿಯುವುದು, ಅವಳ ಸೂಲ್ಯಾ ಬಾಗಿನ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತು ಅಡಗಿಸಿದುವುದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ ಕಿಂಡಲೆ ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸುತ್ತಾದರೂ ಅಣ್ಣ ಮನಯಲ್ಲಿ ಇರದಿದ್ದರೆ ಏನೋ ಬೇಜಾರೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿನ್ನ ನೆಂಟರ ಮನಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಅಮೃತ ‘ನಾನು ಪುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಿದ್ದಳು. ಅದರೆ, ಅವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ‘ನಿನು ಪುಟ್ಟಿಯ ಅಣ್ಣನ್ನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು, ಅವನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನಿಂದ ಆಗದು’ ಎಂದು

ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅಮೃತಪುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮನಯಲ್ಲಿ ಅವುನೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

‘ಪುಟ್ಟಿ ಕರೆದದ್ದು ಕೇಳಿಲ್ಲವಾ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿಯ... ಇಲ್ಲಿ ಬಾ’ ಎಂದು ಅವು ಮತ್ತೆ ಕರೆದರು. ಏನೇನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಅಪ್ಪ ಕರೆದದ್ದು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟದ್ದು ಎಂದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅಪ್ಪ ಇಂದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅಪ್ಪ ಕುಚೆ ಮೇಲೆ ಹೇರರ್ ಓದುತ್ತಾ ಕುಶಿತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಪುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನದು ಏನೂ ಗದ್ದಲ ಇಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ ಇದ್ದರೆ ಎಪ್ಪು ಗದ್ದಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ... ಅವನ ಗದ್ದಲ ನಗೂ ರಾಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂ, ನಿನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ತಿಂಡಿ ಬೇಕು, ಈ ತಿಂಡಿ ಬೇಕು ಅಂತ ರಗಳಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಗೋ ಈ ಇಷ್ಟಪ್ಪು ರೂಪಾಯಿ. ಇಕಲೇಣೋ ತೆಗೆದುಹೊಂಡು ಬಂದು ತಿನ್ನು’ ಎನ್ನುತ್ತು ಇಷ್ಟಪ್ಪು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ಚಾಚಿದರು. ‘ಬೇಡ ಅಪ್ಪ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಒಳಗೊಳಗೆ ಖುಹಿಯಾಯಿತು ಪುಟ್ಟಿಗೆ. ‘ನಿಜವಾಗಲೂ ಚಾಕಲೇಣೋ ತಂದು ತಿನ್ನಬೇಕಾ?’ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದಳು. ‘ತಗೋ, ಅದರೆ, ದಿನಾ ಕೇಳಿಬಾರದು ಮತ್ತೆ’ ಎಂದು ನೋಟನ್ನು ಪುಟ್ಟಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಿದರು. ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಖುಹಿಯಾಯಿತು. ಪುಟ್ಟಿಯ ಮನಯಿಂದ ಅಂಗಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಅವಳು ಕಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ರೀತಿ